

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 548 — 28 ΙΟΥΝΙΟΥ — 1887. ΛΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 600

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ. — Μετάφρασις Α. Β.

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ, ὑπὸ Κ.Χ. Βάμβα.

ΟΝΕΙΡΟ, ποίημα.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν κομφοτάτῳ τόμῳ ὑπὸ τὸν τίτλον *Nouvelles grecques* ἐξεδόθησαν ἄρτι παρὰ τῷ ἐκδότῃ *Firmin Didot* γαλλιστὶ μεταφρασθέντα ὑπὸ τοῦ κ. *Marquis de Queux de St Hilaire* τὰ διηγήματα τοῦ κ. Δ. Βικέλα τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ *Ἑστίᾳ* τὸ πρῶτον δημοσιευθέντα καὶ εἴτα ἐν τομίδιῳ ἐκδοθέντα. Προστέθη δὲ τούτοις ἐν τῇ γαλλικῇ ἐκδόσει καὶ τὸ πρὸ τινος δημοσιευθὲν ἐν τῇ *Ἑστίᾳ* διηγήμα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως *Τὰ δύο Ἀδέλφια*. Μεταῦ τῶν Ἑλλήνων λογογράφων ὁ κ. Βικέλας εἰνέλιαν γνωστὸς εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον. Ὁ *Λονκῆς Λάρας*, τὸ πρῶτον αὐτοῦ διηγήμα, μεταφράσθη ἤδη εἰς πολλὰς γλώσσας, τὰ δὲ νέα διηγήματά του ἀκολουθοῦσι τὸν δρόμον τοῦ πρωτοτόκου· προσεχῶς ἐκδίδονται καὶ γερμανιστί.

Ἐν τῇ Ἐν. Ἐφημερίδι τοῦ Μονάρχου ἐδημοσιεύθη μακρὰ πραγματεία περὶ τοῦ αἰμνήστου βασιλέως τῆς Βαυαρίας *Λουδοβίκου τοῦ Α'* ὡς ποιητοῦ. Ὁ διακριτογράφος ἀποφαινέται ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἄσματα τοῦ ἐστεμμένου Βάρδου ἀπέρρευσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἠθικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις ἐνέπνευσεν τὰς ψῆδας τὸν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀπελευθερώσεως ἀγῶνα. «Ἐὰν ἐκινδύνευεν ἡ ἰδία αἰσού πατρίς, δὲν θὰ ἐπεδείκνυε μείζονα, σφοδρότεραν συμπάθειαν. Ὡς ἄλλοτε ὁ Πρίαμος, ἰστάμενος εἰς τὰς Σκαιὰς Πύλας, παρεκλούθει μετὰ παλλούσης καρδίας τὴν μάχην ἵκναι τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐνθαρρύνων τοὺς Ἕλληνας, ἐπικροτῶν εἰς τὰς νίκας των, παραμυθῶν αὐτοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς, ἀποτρέπων ἀπὸ διχονοίας.» Τὰ ποιήματα τοῦ *Λουδοβίκου* κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἶνε γνωστὰ εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον. Ἀγνωστον εἰς τοὺς πλείστους εἶνε ὅμως ἴσως τὸ ἔξῃ ποιήμα του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, γραφέν ἐν ἔτει 1846, μετὰ τὴν ἀποπομπὴν τῶν Βαυαρῶν, καὶ μαρτυροῦν ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ εὐγενοῦς βασιλέως ἡ φιλελληνικὸς καίσιχες πάσης ἀπογορεύσεως. «Ἐὰν εἰς ἀναρχίαν, ἔὰν εἰς δημοκρατίαν θὰ καταρτίζετο, τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἦτο ἀδιάφορον. Ἐγὼ ἐν καὶ μόνον ἤθελα, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὁρμή αὕτης τῆς καρδίας μου ἦτο ἀπαράτη, διάπυρος. Ἀναμνησκόμενος τοῦ παρελθόντος, ὁπότερα τὸ παρόν. Καὶ ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐδείχθησαν πρὸς τοὺς Γερμανοὺς ἀγνώμονες, δὲν πρέπει τοῦτο νὰ μειώσῃ τὴν ἡμετέραν συμπάθειαν. Ἀς μὴ καταστῶμεν καὶ ἡμεῖς ἔνοχοι ἀνυπακοῆς! Ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐλάβομεν τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀφείλομεν ὅτι ἀπεκτιθήσαν θεοσπίστον. Αἱ ἐπὶ τοῦ ἡλίου κηλίδες οὐδαμῶς μειοῦσι τὴν λάμπειν του.»

— Ὁ γερμανικὸς τύπος μνείαν ποιούμενος τοῦ ἐν τῇ *Ἑστίᾳ* δημοσιευθέντος ἄρθρου τοῦ διαπρεποῦς γερμανοῦ συγγραφέως *Lindau* ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁ *Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος*, κατὰ τὴν γλαφυρὰν μετάφρασιν τῆς Α. Γ. τοῦ πρίγκιπος διαδόχου τοῦ Σάξ *Μάιντιγγεν Βερνάρδου*, ἐξαίρει τὸ νέον τοῦτο δῆγμα τῆς πολυμαθείας τοῦ ἀνδρός.

— Ὁ Ἀγγλος ἀρχαιολόγος κ. *Θεόδωρος Βέντ*, γνωστὸς ἐκ τῶν μελετῶν αὐτοῦ, θς ἐποίησάτο ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς τοῦ Αἰγαίου πελάγους νήσοις, ἀποσταλεῖς ὑπὸ τοῦ ἐν *Λονδίῳ* βρετανικοῦ μουσείου, ἐπελάθετο ἀνασκαφῶν ἐν τῇ νήσῳ *Θάσω*, ἐν τῇ θέσει *Λιμένι*, ἔνθα ἔκειτο ἡ ἀρχαία πόλις. Αὐτοῦ: ἀνεκάλυψε μαυσωλεῖον μεταγενεστέρως ἐποχῆς, ἀλλὰ τέχνης καλῆς, μεγαλοπρεπῆ ἄψιδα, ἀνεγερθεῖσαν ὑπὸ τῆς πόλεως τῶν *Θασιῶν* εἰς τὴν τῷ αὐτοκράτορος *Καρακάλα*, ἐνεπιγράψους στήλας, ἀγάλματα καὶ ἐδῶλια θεάτρου ὑπερμεγέθη, φέροντα ἐπιγραφὰς δυσνόητους. Ὁ Ἀγγλος ἀρχαιολόγος διακόψας τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἀπελθὼν εἰς *Λονδῖνον*, θέλει ἐπανέλθει καὶ συνεχίσει ταύτας κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

— Ὁ μουστροφῆς ἀρχιδουὲς τῆς Αὐστρίας *Λουδοβίκος* Σωτήρ ταξειδεύσας ἐπίτῃς εἰς *Παζοῦς* πρὸ διετίας ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως ἰκανῶς ὀγκώδους ἔργου «περὶ *Παζῶν*», ἐν ᾧ φυσιολογικῶς, πολιτικῶς καὶ ἱστορικῶς περιγράφει τὴν νήσον ἐκείνην ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. Τὸ ἔργον θὰ εἶνε ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἐντελὲς τετυπωμένον.

— Τῇ 11 Ἰουνίου ἐτελεύτησε μετὰ μακρὰν νόσον ὁ διάσημος Ρώσος ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἀρχαιολόγος *Στέφανος*, ὅστις πρὸ τεσσαράκοντα ὡς ἔγγιστα ἐτῶν διέτριψεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἑλλάδι, ἀσχοληθεὶς εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας καὶ συλλέξας πολλὰς ἐπιγραφὰς. Ὁγκώδη συγγράμματα δὲν ἐξέδωκεν, αἱ ἀρχαιολογικαὶ ὅμως καὶ ἐπιγραφικαὶ πραγματεῖαι του εἶνε ἄπειροι.

— Κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐπετηρίδα τῆς ἡγεμονίας τῆς *Σάμου* διὰ τὸ ἔτος 1886, τὰ ἐν ὅλῃ τῇ ἑλληνικῇ ταύτῃ νήσῳ ὑπάρχοντα σχολεῖα εἰσὶ 45, ἐν οἷς 85 διδάσκαλοι καὶ διδάσκαλισσαι διδάσκουσι 3655 μαθητευόντας, ὧν 2752 ἄρρενα καὶ 903 θῆλεα. Ἐκ τῶν σχολείων τούτων 33 εἶνε δημοτικά (δι' αὐτὰ ἐδapaνήθησαν τῷ 1886 125.250 γρ.) 3 ἑλληνικά (δαπάνη 15,000), 4 παρβαρνογεῖα (δαπ. 76,390), 4 σχολαρχεῖα (δαπ. 69,890) καὶ 1 γυμνάσιον (δαπ. 119,150). Ἐν ὅλῳ δαπανῶνται διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν γρ. 405,680 ἐπὶ ἐνιαυσίον προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἡγεμονίας γρ. 3,405,457.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἤδη ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1886—1887, πρυτανεύοντος ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς κ. *Καραμῆτσας*, ἐξετάσθησαν ἐν ὅλῳ 173 ὑποψήφιοι διδάκτορες, ἐξ ὧν 5 μὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, 32 ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ, 85 ἐν τῇ Νομικῇ καὶ 51 ἐν τῇ Ἱατρικῇ.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων ἐπτά ἔλαβον τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς», τριάκοντα καὶ εἰς τὸν βαθμὸν «καλῶς», τριάκοντα τέσσαρες ἐγένοντο προλῦται καὶ δώδεκα ἀπερρίφθησαν.

Ἐν τῶν ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων τέσσαρες ἔλαβον βαθμὸν «ἄριστα», εἴκοσι πέντε τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς», δέκα καὶ ἐννέα τὸν βαθμὸν «καλῶς» καὶ τρεῖς ἀπερρίφθησαν.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων, τρεῖς ἔλαβον τὸν βαθμὸν «καλῶς», εἰς ἀπερρίφθη, καὶ εἰς ἐγένετο τελιοδιδάκτος.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων, τέσσαρες μὲν ἔλαβον τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς», δέκα πέντε τὸν βαθμὸν «καλῶς», προλῦται ἐγένοντο δέκα, δύο ἀπερρίφθησαν ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ εἰς ἐπὶ ἔξ μηνῶν.

Καθηγηταὶ διωρίσθησαν ἐν μὲν τῇ Νομικῇ οἱ κ. κ. Ν. *Καζάκης*, ἐπίτιμος τοῦ Φυσικοῦ Διαιτοῦ, καὶ Γ. Ἀγγελο-